

Sygn. akt XVII Ka 117/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Adamczewska (spr)

Sędziowie: SSO Sławomir Olejnik

SSR del. do SO Łukasz Kalawski

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Popławska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda Renaty Głowackiej

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018r

sprawy skazanego **D. Ż.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10 października 2017r. sygn. akt VI K 697/17

1. uchyła zaskarżony wyrok i, na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., postępowanie w sprawie umarza,
2. koszty postępowania w obu instancjach ponosi Skarb Państwa.

Łukasz Kalawski Agata Adamczewska Sławomir Olejnik

UZASADNIENIE

D. Ż. został skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 17.03.2016 r., wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 909/15 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa w okresie od 01.02.2017 r. do 31.07.2018 r.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 04.11.2016 r., wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 383/15 na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 31.07.2018 r. do 27.11.2019 r. z zaliczeniem okresu od 21.04.2015 r. do 21.04.2015 r.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 22.11.2016 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 313/16 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 27.11.2019 r. do 23.07.2020 r. z zaliczeniem okresu od 27.04.2016 r. do 28.04.2016 r.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 12.01.2017 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 339/16 na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 23.07.2020 r. do 19.09.2022 r. z zaliczeniem okresu od 21.11.2015 r. do 23.11.2015 r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 09.01.2017 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 836/16 na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 10.09.2022 r. do 18.09.2025 r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 21.09.2016 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 245/15 na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 18.09.2025 r. do 17.11.2025 r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 18.05.2017 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI K 254/17 na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą będzie odbywał w okresie od 17.11.2025 r. do 14.11.2029 r.

Wyrokiem łącznym z dnia 10.10.2017 r., wydanym w sprawie VI K 697/17, Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu na podstawie na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec D. Ż. w wyrokach o sygn. II K 909/15, II K 383/15, II K 313/16, II K 339/16, II K 836/16, II K 245/15, VI K 254/17 kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (punkt 1 wyroku). Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd Rejonowy zaliczył D. Ż. okres odbywania kary w sprawie o sygn. II K 909/15 od 01.02.2017r. i nadal (punkt 2 wyroku). W kolejnym punkcie wyroku Sąd Rejonowy rozstrzygnął, iż w pozostałym zakresie w/w wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (punkt 3 wyroku). Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Rejonowy zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania. (punkt k. 30-31).

Przedmiotowy wyrok łączny zaskarżył skazany D. Ż. w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Apelujący zarzucił wyrokowi Sądu Rejonowego błąd w ustaleniach faktycznych, będących podstawą rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, a które to rzutowały i miały wpływ na treść orzeczenia poprzez pominięcie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego. Na wypadek nieuwzględnienia powyższego zarzutu skarżący zarzucił wymierzonej mu karze łącznej rażącą niewspółmierność.

Formułując powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez „wymierzenie kary przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy – zarówno tych na niekorzyść, jak i na korzyść apelującego, która będzie odzwierciedleniem sprawstwa i winy apelującego” (k. 65-70).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego okazała się konieczna, albowiem umożliwiła ona kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku, która w rezultacie doprowadziła do jego uchylecia i umorzenia postępowania w sprawie.

Art. 572 k.p.k. zawiera nakaz umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w razie stwierdzenia braku warunków do jego wydania. Przez brak warunków do wydania wyroku łącznego należy przy tym rozumieć zarówno brak materialnoprawnych (przede wszystkim określonych w art. 85 k.k.), jak i procesowych przesłanek wydania wyroku łącznego. Podstawę umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego stanowić mogą również negatywne przesłanki procesowe określone w art. 17 § 1 k.p.k., przy czym rozważenie wystąpienia określonych w art. 17 § 1 k.p.k. przesłanek warunkujących dopuszczalność postępowania karnego jest obowiązkiem organu procesowego na każdym etapie tego postępowania.

Pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego ma przesłanka przewidziana w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Analizę prawną zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia rozpocząć należy od szczegółowego wyjaśnienia treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., na mocy którego nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Zakaz ten służy wyeliminowaniu m.in. tego rodzaju nieprawidłowych sytuacji, gdy równoległe i niezależnie od siebie toczą się dwa postępowania o ten sam przedmiot – tzw. zawisłość sprawy (lis pendens). Aczkolwiek naruszenie przesłanki zawisłości sprawy nie stanowi, jak ma to miejsce w przypadku orzekania wbrew przesłance rei iudicatae, bezwzględnej przyczyny odwoławczej, to jednak orzekanie pomimo stanu zawisłości sprawy zawsze doprowadzi do zastosowania

przesłanki stanu rzeczy osądzonej, co w efekcie powoduje takie same skutki, jak w przypadku zaistnienia tej ostatniej przeszkody procesowej.

Jak zaś wynika z akt postępowania w stosunku do skazanego toczyło się postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego przed Sądem Rejonowym w Gnieźnie (sprawa była prowadzona pod sygn. akt II K 135/17). Zauważyć przy tym należało, że postępowanie w sprawie II K 135/17 zostało zainicjowane pismem Aresztu Śledczego w Ś. informującym, iż zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, które wpłynęło do Sądu Rejonowego w Gnieźnie w dniu 15.02.2017 r. Zarządzeniem z dnia 23.02.2017 r. Sąd Rejonowy w Gnieźnie wszczął z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego, wyznaczając jednocześnie termin w tejże sprawie. W dniu 28.04.2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 135/17 zapadł wyrok łączny. Co więcej, pomimo wydania w dniu 28.04.2017 r. wyroku w sprawie II K 135/17 orzeczenie to nie jest prawomocne. Zważyć bowiem należało, że postanowieniem z dnia 15.09.2017 r. Sąd Rejonowy w Gnieźnie przywrócił obrońcy skazanego D. Ż. termin do wniesienia apelacji.

Podkreślenia wymagał fakt, że sprawa będąca przedmiotem apelacji skazanego również została zainicjowana w trybie art. 12b k.k.w. przez Zakład Karny w K.. Przedmiotowa informacja wpłynęła do Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w dniu 11.07.2017 r. Zarządzeniem z dnia 13.07.2017 r. sprawa została zarejestrowana w repertorium K i następnie podjęto dalsze czynności związane z jej rozpoznaniem. Nie ma więc najmniejszej wątpliwości, że postępowanie w sprawie II K 135/17 zostało wcześniej wszczęte, niż w sprawie VI K 697/17, zaś przedmiot tych postępowań jest tożsamy: wszystkie wyroki, zapadłe wobec D. Ż., objęte postępowaniem o wydanie wyroku łącznego w sprawie II K 135/17, stanowią przedmiot sprawy toczącej się pod sygn. akt VI K 697/17.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy mógł jedynie – stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. - uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie. Na marginesie należało podkreślić, że dalsze oczekiwanie na uprawomocnienie się wyroku łącznego, wydanego w sprawie II K 135/17, również obligowałoby Sąd Okręgowy do wydania tożsamego rozstrzygnięcia, jak powyższe.

Zgodnie z treścią przepisu art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., w razie umorzenia postępowania koszty procesu ponosi Skarb Państwa. W przedmiotowej sprawie konieczne było obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania poniesionymi w obu instancjach.

Łukasz Kalawski Agata Adamczewska Sławomir Olejnik